ఒక్కో పొద్దు

—చాగంటి శంకర్

వేడ వేడి ఇంజన్నీళ్ళు పట్టుకొచ్చిన అప్పిగాడు వాళ్ళనాన్న, అయ్య ఇంకా ఏడవడం చూసేడు. వాళ్ళమ్మ చెయ్యేస్తే కుండని సిమెంటు చప్టా మీద దింపేడు. నల్ల కాశీతాడు చివరమున్న ఆంజనేయ స్వామి బిళ్ళ వాడి గుండె మీదుంచి వేలాడుతోంది. వాడ కాకీ నిక్కరు వాడి ఒంటిలాగే నల్లగా ఉంది. "పొద్దు కూకల్లా నుడిసే పచ్చుకట్లేడుస్తున్నారు, అప్పాడులే తిరిగి" అన్నాడు వాడు వాళ్ళతో. "ఆడింక నీకు తెలదు. తాగయ్యా అని పెతిపొద్దా కుంపు రూపాలిచ్చేడు. విహాయున్నకి పదో పరకో ఇచ్చాకే ఉండోడు" అన్నాడు వాళ్ళయ్య. "గుడి సేసిద్దాము, బిరిడ్జి కింద కరకు నుసకేటి" అనోడు నుడిసే రగాయుమై వాడు. ఎదవ నంజాకొడుకులు జైల్లో ఏసేసినారు—" అంది వాళ్ళమ్మ. జైల్లో వేసేసింది వాళ్ళన్నని. జైల్లో వేసేసి రెండేళ్ళయింది. రెండేళ్ళక్రితం అదే పొద్దున వాడు దొరికిపోయేడు.

ఆవేళంతా వాళ్ళనాన్న, అయ్యా వాణ్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఏడుస్తున్నారు. వాడి చెయ్యి వాటంతో వాళ్ళు చల్లగా ఉండేవారు. ఇప్పటికీ బస్టాండులో వాడి ఫోటో వేలాడుతూ ఉన్నాది. బొక్కలో వాణ్ని తోసేసినా, బస్టాండు బోర్డులోంచి వాడి ఫోటోని తీసిలేదు! వాళ్ళింటిలో ఫోటో దిగింది వాడొక్కడే! డజను జేబుదొంగల ఫోటోల మధ్యస్తంగా ఉన్న వాడి ఫోటోని వాళ్ళయ్య బస్టాండుకెళ్ళి చూసుకుంటూ ఉంటాడు!

అప్పిగాడయ్య స్టేషన్లో బూటుపోలిష్ చేసేవాడు. ఇప్పుడు వాడి కీళ్ళు పడిపోయాయి. చేతివేళ్ళు అల్లల్లాడ్డం మానేసేయి. పెద్దవాడూ లేడు! ఏది చూసినా అప్పిగాడు చూడాలి—లేకపోతే— అప్పిగాడమ్మ చూడాలి! చెక్క బాడొచ్చేసి

ఎలాంటి
అజీర్ణమైనా
మంత్రించినట్లే
నయమవుతుంది

హ్యులెట్స్ మిక్చర్

మీకు బేబీ/బాబు కావాలా

ఆపరేషన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలచె నిరాశ చెందిన పొదరీమణులు అనేకులు మా సలహో లచె సంతానవతులయి ఇచ్చిన యోగ్యతాపత్రములు కలవు. స్త్రీ పురుష సంధ్యాదోషనివారణ నిపుణులు. ఉచిత వివరములకు

శ్రీ నాగార్జున మూలికకుటీరం
రైల్వేస్టేషన్‌వద్ద, రామాలయం వీధి,
తెనాలి - 2

ఉచితం! ఉచితం!!

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. పరీక్షించి మా మందు ఎంత పని చేస్తుందో చూడండి. రోగి వివరాలు వ్రాసి ఉచితంగా ఒక ప్యాకెట్ మందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC
PHARMACY (AW)
P.O. Katri Sarai (GAYA)

సగాని కిటికీపోయున్న బూట్లపాలిష్ పెట్టె పైన బుల్లి వెంకటేశ్వరుని ఫొటోని పెట్టి అప్పిగా డబ్బు చూసుకుంటూ ఉంటాడు. కళ్ళంట నీళ్ళు కారుస్తూ ప్రతిరోజా దాన్ని మొక్కుతూ ఉంటాడు.

"నారి మావా కాడకెళ్ళి మోంసమట్టుకురా. మామని తన్మని చెప్పు" అని వాళ్ళమ్మ లంగాని గుండె వరకు కట్టుకొని, పట్టాల కాడ దూరాన కుడుచుకుని స్నానానికి కూచుంది. అప్పిగాడికి వాళ్ళమ్మ ఒళ్ళు సగానికిపైగా కని పిస్తూంది. రోజా సాయంకాలం ఇంజన్నీళ్ళు వాడు పట్టుకొస్తే, చీర పూ, సిగ్గు లేకుండా వాళ్ళమ్మ అలాగే స్నానం చేస్తుంది! వాళ్ళమ్మ వెన్న ముద్దలా తెల్లగా ఉంటుంది. వాళ్ళమ్మ పళ్ళ చూడడమంటే వాడికి అసహ్యం! నారిమావు దగ్గర కెళ్ళడమంటే మరీ అసహ్యం!! నారి మావు మాంసాన్ని వెపులు ముంగ విరాకొట్టి అమ్ముతాడు. రక్తం కార్చి ఎముకల మంసాన్ని ప్రపంచాన్ని చూస్తాడు! వాడంటే వాళ్ళమ్మకీ, అయ్యకీ ప్రాణం! వాడు వాళ్ళకీ, స్టేషను పోర్టర్లకీ మారాజా! ! వాళ్ళయ్యకి చుక్కకి పారేస్తుంటాడు. వారానికోసారైనా మాంసం ముక్కలు వాళ్ళకిస్తాడు. పోర్టర్లకైతే మాంసం అరువిస్తాడు!

ఒంటెంజను కూత కూసుకుంటూ వచ్చి రాక్షసి బొగ్గు పొగనీ, బొగ్గు ముక్కల్నీ, అగ్గి రేణువుల్నీ వాళ్ళ మీద కక్కేసి బ్రిడ్జి దాటిపోయింది. బ్రిడ్జి పైనుంచి పాదచారులూ బళ్ళెళ్ళి పోతూంటాయి. సైకిళ్ళు, రిక్షాలు, కారులు, బస్సులు పోతూనే ఉంటాయి. బ్రిడ్జి కింద సిమెంటు పట్టాలకు కొని గోనెగుడ్డలు, తడికలు కట్టి వీళ్ళు నివాసం చేసుకున్నారు. అప్పిగాడిని వాళ్ళమ్మ అక్కడే కన్నాది! అప్పిగా డప్పుడైతే స్టేషను ప్లాట్‌ఫారమ్మీదనే కన్నాది. ఆవేళ పెద్ద వర్షం వచ్చిందట! మకాన్ని వాళ్ళయ్య అక్కడికి మార్చేశాడట! వెళ్ళే ట్రైన్లు, వచ్చే ట్రైన్లు బ్రిడ్జి గోడలి భాగాన్ని నల్లగా, చండాలంగా చేసేసేయి. పైకి బ్రిడ్జి అందంగా కనిపించినా, కింది భాగం మాత్రం మసిలో నల్లగా, అసహ్యంగా నీళ్ళు జలుకుతూ ఉంటుంది. అప్పిగాడమ్మని మాత్రం రాక్షసిపొగ నల్లగా చెయ్యలేదు. తెల్లగా "స్నాను లేడీలా" ఉంటుంది! ఇద్దరు పిల్లల్ని కన్నా, దాని యౌవనం మాత్రం నడల్లేదు, చెక్కు చెదర్లేదు!!

"ఎప్ప్రెస్సుంది నొచ్చేసింది. మా ప్రయాణానా పళ్ళు ఫారం మీద కొచ్చేస్తాది. బాబాగాడు కూత లేస్తాడు. నే వెళ్ళాల. నారి మామకాడికి నే వెళ్ళను" అని అప్పిగాడు నిక్కరు బొందిని ముడేసి కట్టి స్టేషను వైపుకి పరిగెత్తేడు.

"నారి మామంటే ఈడి కిట్టదు. బతుకు తెరువు నూసించి నేడి మీద కసరపం నే డీడికి. నువే పోయి మాంస మట్టుకురా. ఆడి కాడ నుక్కోసుకురా, పొద్దంతా దిగాలుగా నున్నావు" అని వాళ్ళయ్యతో అంది వాళ్ళమ్మ, పాత చీరతో ఒళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

సన్నగా చీకటి పడుతూంది. అప్పిగాడు పట్టాల మీదంచి పరిగెడుతున్నాడు. "బొగ్గును పొదువు చేయుడు" అన్న బోర్డుదగ్గర నలుగురు పిల్లలతో చేరి అప్పట్లోకి బొగ్గు ముక్క లేరుతూంది గౌరి దాన్ని చూసీనాడ్డంతో "నన్ను మనువాడితేవాడదూ" అన్నా డప్పిగాడు. "బాబాతో సెప్తానంటా" అనాలింది గౌరి. "ఆడితో సెప్పకు—నీకు పుస్తె ఎలుగుతాది. మావతో నానే సెపతా. మనం మనువాడేద్దాం" అని పరిగెత్తేడు వాడు. పిల్ల లంతా పక్కికలిస్తూ నవ్వారు. గౌరి నవ్వింది. గౌరి వెంకటేశు బొట్టి. వెంకటేశు స్టేషన్లో రైలు బళ్ళనీ, పట్టాల్నీ శుభ్రం చేస్తాడు. వాడికీ, వాడితో పని చేస్తూన్న వాళ్ళకీ చేతి నిండా పని. పేసింజర్లు స్టేషను లోనే "కరాబు" చేస్తారు.

అప్పిగాడు స్టేషన్లో కొచ్చేసరికి గెడ్డాం బాబా కనిపించాడు. వీడిని చూడ్డం తోటే "ఎంజా—" అంటూ లేటయిపోయినందుకు తిట్టాడు. "ఇంజన్నీళ్ళట్టు కెళ్ళిప్పి వరి కి యేళయింది. నా నేటలే నేదు" అన్నాడు అప్పిగాడు. "ఎళ్ళెళ్ళు. మనోళ్ళు తలుపు తేసేసినారు" అని కేక లేసేడు బాబా. గెడ్డాం బాబా గేంగుకి పెద్ద. వాడి గెడ్డాన్ని బట్టి వాళ్ళంతా వాణ్ణి "బాబా" అని పిలుస్తున్నారు. గేంగు గాళ్ళంతా స్టేషను పోర్టర్ల కుర్రాళ్ళే. అప్పిగాడు మాత్రం కాదు. అప్పిగాణ్ణి గేంగులోకి నారి మావు చేర్పించాడు. నారి మావంటే పోర్టర్లకి గురి. నారి మావతో వైరం తెచ్చుకోలేక అప్పిగాడిని గేంగులోకి వాళ్ళు రానిచ్చారు.

"నానేనేయ్, తలుపు తియ్యండి" అని వాడు అరిచరిచి పిలిచాక పోలిగాడు బోగీ తలుపు తీశాడు. వాడు తలుపు తీసీ తియ్యగానే బీడీ పొగ బయటికి గుప్పుమంది. "ఎటేంటి నేటు?" అని వాడూ అప్పిగాడిని తిట్టేడు. వాడికి సంజాయిషీ చెప్తూ తలుపు వేసేడు అప్పిగాడు. అన్ని కిటికీ తలుపులు, గేటు తలుపులు, బోల్టులు వేసుకుని వాళ్ళు లోప లున్నారు. గాషరంచా గుడ్డలు, చీర ముక్కలు సీటు లన్నిటి నిండా పరిచేసేరు. వాళ్ళ ఘుత్తం ఆరుగురు. బీడీలు ముట్టించి చీకట్లో కూర్చున్నా రంతా.

"గౌరి నక్కగా ఎదిగి పోనాది" అన్నా డప్పిగాడు.

"పిటపిట లాడి పోతన్నాది" అన్నాడు కిట్టిగాడు.

"మీాకు తెలదు కావోసు నింకా—బాబాగాడు దాన్ని డింపేసినాడు. పేసంజరు బోగీనో బాబీ నేసినాడు. ఆడి కింక సేతి నిండా బేరమే" అన్నాడు పోలిగాడు, బీడీ పొగ గట్టిగా లాగుతూ.

"నత్తెం?" అంటూ ఆశ్చర్యపోయే రారంతా.

"సత్తె పెమాణికంగా—తల్లి తోడు— డింపేసి నాడు" అన్నాడు వాడు.

"సీటు బేరాలతో పాటు ఆడి కిదుగాను. మనల్నాటి జోలికి రానీడు. అడిగినా మంచె నరమం వొలి చీస్తాడు" అన్నాడు కిట్టిగాడు.

"ఆడు మన కంటె తెలైనోడూ, పెద్దోడూ. మడిసిని సూసి సూడ్డంతో ఆడి సరుకుని కనిపెట్టే స్తాడు. పేసంజర్లని సూసి, కని పెట్టేసి అవుటరు సిగనలు కాడున్న పేసంజరు పెట్టెల్లోకి తోసుకు పోతాడు" అన్నాడు పోలిగాడు.

"పేసంజరు పెట్టెలు బాగాకుదిరినాయి. ఎయ్యో కొన్ని పెట్టెలు అవుటరు సిగనలు కాడ కేషనో ల్లుంచుతానే అంటారు" అన్నాడు కిట్టిగాడు.

అప్పిగాడు వింటున్నాడు. రిగిలా అంటుంటే లేదు. కొంటె వాడి కదో ఇది. అదిగాక్కి సొంపు చంటే వాడికి నమ్మకం కుదర్లేదు. "బాబాతో వెళ్ళేగల్లు" అని గొడికి ఉందాలా అన్నాడి. బ్రిడ్జి కింద గోనెతో కప్పుకున్న కొంపలో దూర్చి మసువాడేసినట్లు వాడు కలలు కన్నాడు. అవన్నీ వినడం వాడికి బాధగా ఉంది.

"పినుగు తొండాల పైపు తానం చేసొద్దాము కుందాము" అనిఅతో వరాల ఉహార్చేడు.

"తానా తాడి రెండు పొద్దులే క దరయినాది? అప్పుడే తానమేటి?" అన్నాడు కిట్టిగాడు.

"రెండు పొద్దు లేటి? బుదారానికి బుదారం తప్పిపోతాది. రేపే ఎట్టేసుకుందాం" అన్నాడు పోలిగాడు.

"అలాగే ఎట్టేసుకుందాం" అన్నా రంతా.

పినుగు తొండాల పైపు స్నానమంటే అప్పిగాడికి వల్లమాలిన ఇష్టం. ప్లాట్ ఫారానికి రెండు పక్కలా పినుగు తొండాల పైపు లున్నాయి. వాటి కింద స్నానం చేస్తే ఒళ్ళు జలదరిస్తుంది. స్నానం మసుమసు చొప్పి తిట్టి తిరిగేసి, నీళ్ళు కట్టేసాకా వాళ్ళు అక్కణ్ణుంచి కదులు.

సాయంత్రమయింది. బోగీలో ఉన్న వాళ్ళందరికీ ఆవులింతలు కారుతున్నాయి. బీడీ పొగా, రాక్షసి బొగ్గు పొగా కలిసి కంపు కొడుతున్నాయి. అనువర్తి లాగే ట్రైనుకూడా అసహ్యంగా వాసన వేస్తూ ఉంటుంది. ట్రైను ప్లాట్ ఫారమ్మీది కొచ్చేసింది. పెట్టెల్ని వదిలేసి ఇంజను విడి పోయింది. ఆ ట్రైనుకి ఎప్పుడూ రెష్మపర్టీ. కాఫీ చాయ్ వాళ్ళూ, పాన్ బీడీ సిగరెట్లున్న పెక్కుని మెడలో వేలాడేసుకున్న వాళ్ళూ, పళ్ళబుట్ల వాళ్ళూ, బిస్కట్లు బళ్ళ వాళ్ళూ ప్లాట్ ఫారమ్మీద తిరగడం ప్రారంభించేరు. కొంచ ఇంటుకుంటే పదుగొట్టే గంట ల్లాకీ ల్లాగ పెసంజర్లు గాబరా గాబరాగా పరిగెడుతున్నారు.

"బాబుగోరూ! సీటూ, సెవతా?" "అయ్యగోరూ, సీటేనా?", "అబ్బాయిగోరూ జెవతా?" అంటూ మనిషిని పట్టి బాబా అడుగుతున్నాడు. బేరాలు చేస్తున్నాడు. పరమేశుగాడికి వాళ్ళని అప్పచెప్తున్నాడు. వాళ్ళందర్నీ పరమేశుగాడు జనరల్ బోగీ దగ్గర కూడదీసి నిలబెడుతున్నాడు. పోర్టర్లు సీటు లేనివాళ్ళ సామాన్లు మోసుకొచ్చి పరమేశుగాడి ముందర దింపేసి వాళ్ళనివాడి కప్పచెప్తున్నారు. వీళ్ళనీ, వీళ్ళ మాటలు లెక్క చెయ్యక కొందరు వ్యర్థంగా ట్రైనంతా తిరిగి తిరిగి సీటు కోసం చూసుకుంటున్నారు. సీటు దొరక్క, విసిగెత్తి, తిరిగి మళ్ళీ వీళ్ళ దగ్గిరే కొంత తొస్తున్నారు. కొందరు జనరలు బోగీ తలుపుల్ని బాది చూస్తున్నారు. "అది లావుబాబయ్యా, ప్రయాణానికి తీస్తాడు సీటేగా? రూపాయిచ్చిండండి వా నిప్పిస్తా" అంటూ బాబాగాడు వాళ్ళని పరమేశు దగ్గిరికి పంపిస్తున్నాడు. రిజర్వేషనున్న వాళ్ళూ, ఫస్టు క్లాసు వాళ్ళూ సీటులు, బెర్తులు ఖాయి పరుచుకుని ప్లాట్ ఫారమ్మీద కొచ్చి డ్రింకులు, యిన్స్టంట్ కాఫీలూ తాగుతున్నారు. "క్లాసు" మనుషులు బెర్తున్న గర్వాన్ని, డబ్బున్న గర్వాన్ని నిక్కిన వాళ్ళబట్టల్లోంచీ, వి. ఐ. పి. బేగుల్లోంచీ, కృత్రిమపు నడవడిక లోంచీ ప్లాట్ ఫారమ్మీదున్న వాళ్ళందరికీ చూపిస్తున్నారు. రైల్వే స్టేషను టేబిల్సు, అర్థమయీ అర్థమవని ఇంగ్లీషు పుస్తకాలూ, వాటర్ బాటిలూ వాళ్ళ చేతుల్లో ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తూ ఉన్నాయి. నల్ల కోట్లు, తెల్ల పేంట్లు వేసుకున్న టి. సి. బాబులు నత్తల్లా పచార్లు చేస్తున్నారు. గాభరా, బెంగ, ఏదో భయం ప్రయాణికుల్లో కనిపిస్తే చల్లగా, నింపాదిగా టి. సి. లు కనిపిస్తున్నారు.

"అబ్బాయిగోరూ! సీటూ, బెరతా?" బాబా ఒక టకప్ అబ్బాయిని అడిగేడు.

టకపబ్బాయి అందంగా ఉన్నాడు. నీటుగా ఉన్నాడు.

"సీటెంత? బెర్తెంత?" అడిగేడతను.

"సీటు రూపాయి, బెర్తు మూడు రూపాయలు" అన్నాడు బాబా.

"జనరల్ బోగీ తలుపు ఎప్పుడు తీస్తారు?"

"బండి వొచ్చేక టయానికి తీస్తాం. మీ కెక్కడికి జర్నీ?"

"ఆఁ"

తల గోక్కుంటూ బాబా చెయ్యి చాపేడు.

"ఇస్తా, ముందు చూపించు."

"నా టుక్కాయ్యా బండి వచ్చేక—జెరతిస్తే డబ్బియ్యండి. అది దగ్గర కెళ్ళండి—" అని పరమేశు గాణ్ణి చూపించేడు బాబా.

"నా కొద్దులే" అని టకపబ్బాయి 'మిషిన్ కాఫీ' వైపు నడిచేడు.

"పోంచి జేమే" అంటూ గెడ్డం గోక్కుంటున్నాడు బాబా.

టపటపలాడిస్తూ పట్టాలు చేస్తూ, కూత కూస్తూ ఇంజనొచ్చి ట్రైనుని గుద్దేసింది. బోగీలన్నీ ఓసారి కుదుపుకుని వెళ్ళి మెల్లగా ఆగేయి. అప్పిగాడూ వాళ్ళూ కాసుల్లో ఉన్న వళ్ళలా చూస్తున్నారు. వాళ్ళకి 'సిగ్నల్' అయింది. అప్పిగాడు మెల్లగా బోగీ తలుపు తీసేడు. "దండి, దండి" అంటూ ప్రయాణీకుల్ని పరమేశుగాడు జనరల్ బోగీ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళేడు. బోగీ దగ్గర జనమంతా గుమి గూడి పోయేరు. బోగీలోని అప్పిగాడు మొహం కిటికీకి పెట్టి పెట్టగానే టకపబ్బాయి జనం లోంచి వచ్చేసి వాడి జుట్టు పట్టుకుని ఎత్తేసేడు. బోగీలోకి సగం జనం తోసుకుంటూ పరమేశుగాడితో పాటు దూరుతున్నారు.

"నీ బాబుదిటా ట్రైను?" టకపబ్బాయి అప్పిగాణ్ణి ఎడాపెడా కొట్టేడు.

"ఓ యమ్మా—" అని గవుకేక పెట్టేడు అప్పిగాడు.

"అడ్డొస్తేయిండి — కడుపు కక్కుర్తి కేదో ఏడుస్తున్నాడు. ఒగ్గియండి—" అని పోర్టర్లు చెప్తున్నా టకపబ్బాయి ఆగలేదు. ఫుట్ బాల్ లాగా అప్పిగాణ్ణి ప్లాట్ ఫారమ్ అవతలి వైపుకి తన్నేడు. అవతల వస్తున్న లగేజి వెహికల్ మీదకెళ్ళి పడ్డాడు అప్పిగాడు. అంతలోకే ఆగి బబగాడి గెడ్డాన్ని పట్టుకున్నాడు టకపబ్బాయి.

"పైకి తియ్యరా డబ్బులు—" అంటూ బాబ చెంపలగు తప్పులు తన్నేడు. ప్రయాణీకులకి నాయకుడు దొరికేడు. టకపబ్బాయికి సపోర్టిస్తూ బబగాడి జబ్బనొకరూ, పిలకనొకరూ పట్టుకున్నారు. వాడి జేబులోంచి డబ్బంతా పైకి లాగేడు టకపబ్బాయి. పోర్టర్లు చూస్తూ విలవిల్లాడారే గాని ఏం చెయ్యలేకపోయేరు.

"నల్లిసెనాణేలంగా అందులో పాంఖ వది రూపాయలున్నాయండి—" అంటూ తల మీద చెయ్యి పెట్టుకుని బబ చెప్పేడు. టకపబ్బాయి ఒక క్షణం ఆలోచించి, పదిరూపాయలు వాడికిస్తూ, "ఇంకెప్పుడేనా స్టేషను చాయల్లో కనిపిస్తే మక్కెలిరగ్గొడతాను—" అంటూ సత్తువపూనా వాణ్ణి కొట్టి ఒక గెంటు గెంటేడు. బాబా ప్రసాద బాబాడే! ఘటాదంలో కూడా పోవలసింది ఇప్పేసి పది రూపాయలు సంపాదించింది! పదిరూపాయల నోటుని జేబులో కుక్కుతుని పరుగులంకించుకున్నాడు బాబా.

అప్పిగాడి మోకాళ్ళు చిప్ప చెక్కుకు పోయింది. ఒళ్ళు నొప్పెడుతోంది. కుప్పలా పడిన చోటే కూలబడి ఉన్నాడు వాడు. జరిగిందంతా చూస్తూనే ఉన్నాడు. బోగీలో ఉన్న గేంగువాళ్ళూ, పరమేశు గాడూ గొడవ కనిపెట్టేసి వెనక ద్వారం లోంచి గెంతేసి పారిపోయేరు.

"అసలు ఎవరుంటారా బుద్ధి? ఎందుకివ్వాలి డబ్బులు? దేశంలో ఏ రైల్వే అయినా ఇలాగే ఉంది! టిక్కెట్లు లేని వాణ్ణి పట్టుకోడు చేతకాదు సరిగదా ఉన్నవాడికి సీటు ఇవ్వడమూ రైల్వేలకి రాదు! కంపార్టుమెంటు బొమ్ములు తగ్గపెట్టే పోయి ఉంటా !! వాటిని చూసే నాథుడే లేడు!" ఉపన్యాసమిచ్చి తోటి ప్రయాణికుల్తో కలిసి బోగీలోకి వెక్కేడు టకపబ్బాయి.

అప్పిగాడి నుదుటి మీంచి నల్లగా కాలువకట్టినట్లు కారుతోంది. గేంగువాళ్ళంతా ఎటికి వాళ్ళు పారిపోయేరు. అప్పిగాడి కాలు నొప్పిపెడుతోంది. రక్తం కారుతున్నా కాలిని కూడదీసుకుని కుంటుకుంటూ పట్టాల మీంచి బిచ్చగాళ్ళ కొచ్చేడు వాడు. వాడు వచ్చేసరికి వారి నాను కూడు తింటున్నాడు. బ్రాందీ సీసా దీపం వెలుగుతోంది. వాళ్ళమ్మ పడుకుంది. "ఏరా—" అన్నాడు నారిగాడు వీణ్ణి చూసేక. జరిగిందంతా చెప్పి "బాబాని తన్నేసేడు" అన్నాడు అప్పిగాడు. నారిగాడు రైలింజను కూతలాగా పెద్దగా నవ్వేడు. వాడి కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. ఆగిపోతూ సారాయి ముక్కులు కొరుకుతున్నాడు వాడు.

"దాటికేటినేయున్, ఒక్కోపాలిట్లా గవుతాది. కూడు తిని తొంగో" అన్నాడు నారిగాడు.

నిజమే! ఒక్కోపొద్దు అలాగే అవుతుంది ఒక్కో పొద్దు అప్పిగాడయినా తాగేసి చచ్చిన శవంలాగ అలాగే పడుకుంటాడు! ఒక్కో పొద్దు వాళ్ళమ్మ వారి నానికి అలాగే కూడు పెడుతుంది!

"మూకో, కూడు తిని తొంగో" అంది వాళ్ళమ్మ.

నారిగాడు పక్కని కూర్చుని కూడు తిండం చేటే అప్పిగాడికి అసహ్యం! వాళ్ళమ్మ నారిగాడికి కూడు పెట్టడం చూడడం కంటే మరీ అసహ్యం! అయినా, ఒక్కోపొద్దు అలాగే అవుతుంది!!

*